

تکثیر نیمه صنعتی گیاه بنفشه آفریقایی (*Saintpaulia inonata*) به روش ریزازدیادی

دکتر علیرضا ایرانبخش^{۱*}، دکتر مصطفی عبادی^۲، دکتر سید محمدمهدی حمدی^۳

۱- دانشیار گروه آموزشی زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آبادکتول، علی آبادکتول، ایران

۲- استادیار گروه آموزشی زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دامغان، دامغان، ایران

۳- استادیار گروه آموزشی زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار، گرمسار، ایران

Iranbakhshar@yahoo.com

چکیده

بنفشه آفریقایی (*Saintpaulia inonata*) گیاهی زیبا و زینتی از تیره *Generiaceae* می باشد. این گیاه مهمترین گونه زینتی از میان ۲۰ گونه متعلق به جنس *Saintpaulia* است. بنفشه آفریقایی به صورت پرورش خانگی و همچنین در مقیاس وسیع به صورت تجاری تولید می شود. گیاه بنفشه آفریقایی فاقد بذر بوده و به طور معمول از طریق رویشی (غیرجنسی) تکثیر می گردد. در این پژوهش از جداکشت های دمبرگی جهت ریزازدیادی استفاده شد. در کلیه آزمایش های انجام شده محیط کشت پایه MS مورد استفاده قرار گرفت. در محیط کشت پایه MS از تیمارهای هورمونی BAP با مقادیر ۰، ۰/۰۴، ۰/۰۸، ۰/۱۲ و میلی گرم بر لیتر و NAA به میزان ۰، ۱، ۲، ۳ و ۴ میلی گرم بر لیتر طبق جدول مربع لاتین استفاده شد. نتایج نشان داد در غلظت های ثابت NAA با افزایش تدریجی BAP تعداد برگ های باززایی شده از نمونه های جداکشت افزایش معنی داری را نشان داده است. به نظر می رسد بهترین محیط القایی و بیشترین میزان باززایی برگ ها در مقادیر ۰/۰۸ میلی گرم بر لیتر BAP و NAA به میزان ۲ میلی گرم بر لیتر می باشد. در غلظت ثابت BAP با افزایش تدریجی غلظت NAA تعداد جوانه های برگی باززایی شده افزایش یافت اما در غلظت BAP به میزان ۰/۱۲ میلی گرم بر لیتر افزایش غلظت NAA کاهشی مشهود در تعداد برگ های باززایی شده را نشان داد. در این پژوهش، اثرات غلظت های گوناگون BAP و NAA بر وزن تر و وزن خشک برگ های باززایی شده گیاه بنفشه آفریقایی نیز بررسی شد. گیاهان باززایی شده به محیط گذر (ورمی کولیت و پرلیت) جهت سازگاری در شرایط گلخانه ای و سپس به درون خاک انتقال داده شدند و تا مرحله زایشی و تشکیل گل مورد حمایت قرار گرفتند.

واژه های کلیدی: ریزازدیادی، بنفشه آفریقایی، BAP و NAA

مقدمه

Saintpaulia inonata مهمترین گونه زینتی از میان ۲۰ گونه متعلق به جنس *Saintpaulia* است. این گیاه که در مقیاس وسیع بصورت تجاری و نیز خانگی تولید و پرورش داده می شود. تاکنون ۲۰۰۰۰ واریته آن توسط تکنیک های پیشرفته تولید شده و سالانه چند صد واریته جدید به آن اضافه می گردد. شکل رویشی، زمان گل دهی و دوره گل دهی آن در بنفشه آفریقایی مدرن بهبود یافته، ولی در روش های تکثیر سنتی با ژنوتیپ های

بنفشه آفریقایی گیاهی زیبا با نام علمی *Saintpaulia ionanta* H. wendland و از تیره *Gesneriaceae* است. بنفشه های جنس *Saintpaulia* کمیاب بوده و از جمله گیاهان در معرض خطر می باشد.

* عهده دار مکاتبات

از تغییر بیان ژن صورت می گیرد معمولاً غیر قابل برگشت است. فقط تغییر در اطلاعات ژنتیکی منجر به ظهور لاین های پایدار ژنتیکی می گردد. تغییرات غیر ژنتیکی مکرراً ظاهر شده قابل بازگشت و قابل پیش بینی هستند (۱).

صفحات برگی بنفشه آفریقایی بر روی محیط کشت MS حاوی غلظت های متفاوت BA (بنزیل آمینوپورین) رشد داده شدند و بدون مرحله تشکیل کالوس، شاخه ها تولید شدند. شاخه ها در محیط کشت MS محتوی ۰/۵ میکرومول BA تحت شرایط ۳۵ میکرومول بر میلی متر مربع بر ثانیه شدت نور در دمای ۲۵ °C نگهداری شدند. سپس تمام گیاهچه های حاصله در گلدان های پلاستیکی پر شده با خاک استریل در شرایط گلخانه ای نگهداری شدند (۱۵). همچنین تحقیقات دیگر نشان داده شده که در سیستم کشت بافت امکان تولید انواع الگوهای ابلق و یا بافت ناهمسان برگی در جهت بهبود کیفیت صفات ظاهری گیاه در بنفشه آفریقایی وجود دارد (۴).

آزمایش های لو و همکاران نشان داد که صفحات برگی که از سمت پشتی بر روی محیط کشت قرار داده شده بودند بر روی محیط BM تنها، تولید جوانه نکردند. در صفحات کشت شده در محیط SIM جوانه ها در روز ۲۳ و ۲۵ (به ترتیب ظهور اولین جوانه پس ۵۰٪ آنها) ظاهر شدند. پیش کشت صفحات برگی بر روی محیط BM برای ۳ روز قبل از انتقال به SIM زمان ظهور اولین جوانه و ۵۰٪ جوانه ها را ۳ روز دیگر افزایش داد. پیش کشت های طولانی تر اثری بر کاهش دوره ظهور جوانه نداشت (۹). در صفحات برگی کشت شده از سطح برگ اختلاف معنی داری در بر هم کنش تیمار و رقم در درصد و تعداد صفحات برگی تشکیل دهنده شاخه وجود نداشت. مدت قرار گرفتن در معرض هورمون اثر خطی معنی داری بر درصد صفحات برگی تشکیل دهنده شاخه نشان داد. برای هر سه رقم ۵۹٪ از صفحات برگی کشت شده در غیاب هورمون بیرونی تشکیل شاخه دادند. پس از ۶روز قرار گرفتن در محیط SIM (با هورمون) این رقم به ۸۹٪ رسید (۱۰).

طولانی تر کردن دوره قرار گرفتن در معرض هورمون سبب افزایش تعداد شاخه برای هر صفحه برگی شد. در

محدودی قادر به آمیزش است. از طریق انتقال ژن نیز موفق به داخل کردن مواد ژنتیکی به درون سلول های گیاه و تولید گیاهان تراریخته با ویژگیهای ممتاز زینتی همچون رنگ گلها یا ساختار کلی گیاه شده اند که این مهم با جداکشت های برگ ها و دمبرگ ها صورت گرفته است (۷).

برای ازدیاد بنفشه آفریقایی می توان از سه روش کاشت بذری، قلمه برگ و تقسیم بوته استفاده کرد (۸). استفاده از فناوری کشت بافت برای تولید رویشی گیاهان، گسترده ترین کاربرد را در تکنولوژی دارد و برای تمام رده های گیاهی مورد استفاده قرار گرفته است (۱).

اولین و تا این تاریخ گسترده ترین کاربرد عملی تکنیک های کشت بافت و سلول در فرآورده های باغبانی تکثیر نیمه صنعتی و صنعتی گونه های زینتی است. در حال حاضر به صورت تجاری گونه های مختلف گیاهان زینتی از جمله بنفشه آفریقایی با این روش تکثیر می شوند (۲).

ریزازدیادی، جایگزین مهمی برای شیوه های مرسوم تکثیر گیاه می باشد. این فناوری، فرآوری گیاهان را از بخش های خیلی کوچک گیاه، در برمی گیرد که بطور سترون در ظروف کشت، و در محیط کنترل شده رشد می کنند. گیاهان حاصله، از نظر ژنتیکی، همانند گیاهان والدین می باشند (۳).

در روش ریز ازدیادی، برای تکثیر ریزنمونه ها، می تواند در ابتدا کالوس بدست آید و سپس به بخش های هوایی و ریشه باز تولید شود. تمایز اندام بوسیله نسبت تنظیم کننده های رشد از جمله سیتوکنین به اکسین کنترل می شود. این نسبت در کشت بافت و سلول بسیار مهم است ریزازدیادی یکی از روش های موفقیت آمیز جهت تولید تجاری این گیاه می باشد (۶).

در چگونگی انتخاب جداکشت های برگی بنفشه آفریقایی، تنوع در دوره گلدهی، تعداد گل برای هر گیاه و شکل های متفاوت گل مشاهده شد. تنوع سوماکلونال در بازآیسی های کشت بافت بسیار گسترده است. گستردگی تنوع به عواملی چون ژنوتیپ، سن گیاه دهنده جداکشت، تغییرات سیتوزنتیک، متیلاسیون DNA، نوع جدا کشت و هورمون های گیاهی موجود در محیط کشت وابسته است. بر خلاف تغییرات اپی ژنتیکی، تنوع سوماکلونال که

تائید شد. گیاهان تهیه شده در مراحل مختلف آزمایش مورد استفاده قرار گرفتند. گیاه بنفشه آفریقایی فاقد بذر بوده و به طور معمول از طریق رویشی (غیر جنسی) تکثیر می شود. در آزمایش های انجام شده، محیط کشت پایه MS مورد استفاده قرار گرفت. محیط MS مطابق با روش ارائه شده توسط Murashige و Skoog (۱۹۶۲) تهیه شد (12). این مواد شامل عناصر پرمصرف و کم مصرف می باشد که به صورت محلول های مادر در حجم های یک لیتری تهیه و در ظروف شیشه ای درب دار و در دمای ۴ درجه سانتی گراد نگهداری شدند. در محیط MS از تیمارهای هورمونی NAA و BAP طبق جدول ۱ زیر برای مطالعه اثر آنها بر باززایی گیاهان بنفش آفریقایی استفاده شد. از دمبرگها به عنوان جداکشتها بر روی محیط کشت MS استفاده شد. در هر تیمار هورمونی طبق جدول ۱، پنج تکرار در نظر گرفته شد.

صفحات برگگی کشت شده از پشت برگ هیچ شاخه ای بر روی محیط های کشت BM تشکیل نگردید. تقریباً ۶۰٪ صفحات برگگی کشت شده پس از ۳ روز از هورمون دهی شاخه تشکیل دادند. درصد شاخه زایی حدود ۹۰٪ پس از ۹ روز از هورمون دهی افزایش یافت. همچنین مدت قرار گرفتن در معرض هورمون اثر معنی داری بر تعداد شاخه برای هر صفحه برگگی نشان داد. بیشترین تعداد شاخه در صفحات برگگی که در محیط SIM و ۱۲ روز در معرض هورمون بودند ظاهر شد (۱۰). تشکیل مراکز تقسیم سلولی (مریستموتید) منشاء تشکیل پریموردیومهای جوانه برگزا بود (۱۱).

مواد و روشها

گیاه بنفشه آفریقایی از مرکز گل و گیاه امام رضا (ع) واقع در کیلومتر ۵ جاده تهران- سمنان تهیه و در گیاهکده دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرمسار شناسایی و

جدول ۱- غلظت های هورمونی BAP و NAA به کار گرفته شد بر حسب $mg l^{-1}$

				BAP	NAA
۰/۱۲	۰/۰۸	۰/۰۴	۰		
S4	S3	S2	S1	۰	
S8	S7	S6	S5	۱	
S12	S11	S10	S9	۲	
S16	S15	S14	S13	۳	
S20	S19	S18	S17	۴	

در غلظت ثابت $1 mg l^{-1}$ NAA افزایش غلظت وجود BAP باعث افزایش تعداد برگهای باززایی شده از نمونه های جداکشت گردید (شکل ۱، ردیف ۲). به گونه ای که در با افزایش غلظت BAP تا سطح $0.04 mg l^{-1}$ BAP، تعداد برگهای باززایی شده افزایش آشکار و معنی داری را نسبت به محیطهای بدون BAP نشان داد. در سطح غلظت ثابت $1 mg l^{-1}$ NAA (نمودار ۱)، افزایش BAP تا سطح 0.08 و نیز $0.12 mg l^{-1}$ باعث افزایش تعداد برگهای باززایی شده گردید اما این افزایشها از نظر آماری معنی دار نبود.

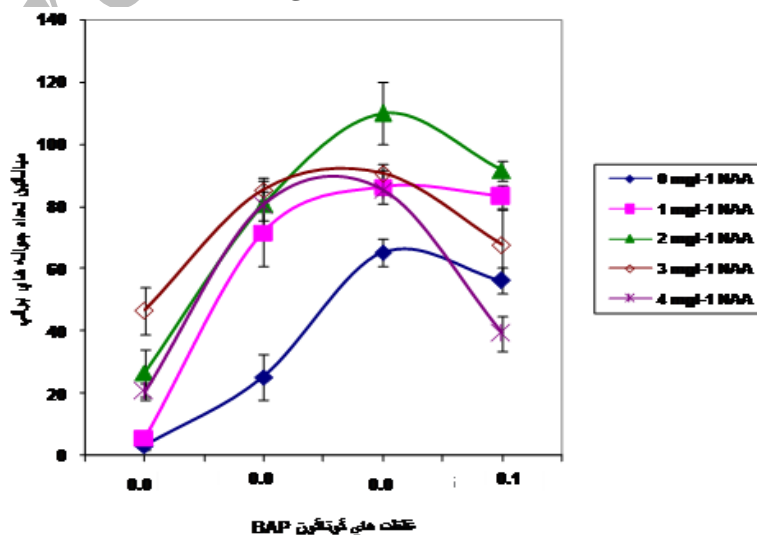
نتایج

الف) اثرات غلظت های گوناگون BAP و NAA بر تعداد برگهای باززایی شده از جداکشت های برگگی و دمبرگی در غلظت ثابت $1 mg l^{-1}$ NAA، با افزایش تدریجی BAP تعداد برگهای باززایی شده از نمونه های جداکشت افزایش معنی داری را تا سطح $0.08 mg l^{-1}$ BAP نشان داد (شکل ۱، ردیف ۱) (نمودار ۱). در نبود NAA، افزایش غلظت BAP تا سطح $0.12 mg l^{-1}$ افزایش معنی دار را بر تعداد برگهای تشکیل شده نداشت.

BAP (mg l ⁻¹) \ NAA (mg l ⁻¹)	0	0.04	0.08	0.12
0				
1				
2				
3				
4				

شکل ۱- باززایی جوانه‌های برگ‌گی در محیط‌های MS دارای تیمارهای هورمونی گوناگون از جداگشت دمبرگی گیاه بنفشه آفریقایی.

نمودار ۱- اثرات غلظت‌های گوناگون BAP در هر یک از غلظت‌های ثابت NAA بر تعداد برگ‌های باززایی شده‌ی گیاه بنفشه آفریقایی از جداگشت‌های دمبرگی.

(نمودار ۱). افزایش غلظت NAA افزایشی معنی‌داری را در تعداد جوانه های برگ‌گی نشان نداد، به گونه‌ای که از افزایش غلظت NAA از سطح ۱ تا 4 mg l^{-1} ، روندی ثابت بدون تفاوت معنی‌دار را نشان داد.

در غلظت ثابت 0.08 mg l^{-1} BAP (شکل ۱)، افزایش غلظت NAA در مجموع، بیشترین افزایش تعداد برگ‌های باززایی شده در مقایسه با دیگر تیمارها نشان داد و بیشترین تعداد جوانه‌های برگ‌گی در غلظت‌های 1 mg l^{-1} BAP و 0.08 mg l^{-1} NAA مشاهده گردید. با افزایش غلظت NAA تا سطح 4 mg l^{-1} اثر کاهشی معنی‌داری را در باززایی برگ‌ها داشت.

در غلظت ثابت 0.12 mg l^{-1} BAP (شکل ۱)، افزایش غلظت NAA روندی همسان با تیماری قبلی، اما کاهشی مشهود در تعداد برگ‌های باززایی شده، نشان داد. اما اثرات غلظت‌های بالای هر دو هورمون BAP و NAA اثرات بازدارنده‌ی شدیدتری را باززایی گیاهان جدید نشان داد به گونه‌ای که شیب افت باززایی، پس از غلظت‌های 0.12 mg l^{-1} BAP و 2 mg l^{-1} NAA بسیار مشهود و معنی‌دار است.

ب) اثرات غلظت‌های گوناگون BAP و NAA بر

وزن تر و وزن خشک جداگشت‌ها باززایی شده

تغییرات وزن تر در هر یک از غلظت‌های ثابت BAP، در مجموع روندی افزایشی را نسبت به محیط بدون هورمون نشان می‌دهد (نمودار ۲). این تغییرات شباهت بسیاری به تغییرات تعداد گیاهان باززایی شده است اما تفاوت آشکار و معنی‌داری تنها در غلظت‌های 3 mg l^{-1} و 4 mg l^{-1} NAA به همراه 0.04 mg l^{-1} BAP دید شد که در مقایسه با همین غلظت‌های NAA اما با 0.08 mg l^{-1} BAP، به روند افزایشی وزن تر خود ادامه می‌دهند که می‌تواند نشانگر افزایش ترکیبات محلول نمکی یا قندها جذب شده در آنها باشد. دیگر تیمارها روند تغییراتی همسان با تعداد گیاهان باززایی شده در گروه‌های مشابه دارند.

بیشترین کاهش وزن تر در غلظت‌های 1 mg l^{-1} BAP و 0.08 و 0.12 هنگامی مشاهده شد که غلظت‌های NAA به سطح 3 mg l^{-1} و 4 mg l^{-1} رسید (نمودار ۲). این کاهش وزن در غلظت‌های ثابت ۰، ۱ و 2 mg l^{-1} BAP

در غلظت ثابت 2 mg l^{-1} NAA (شکل ۱، ردیف ۳)، روند افزایش تعداد برگ‌های تشکیل شده بر روی جداگشت، از شیب افزایشی خوبی برخوردار است به گونه‌ای که با افزایش غلظت BAP از سطح صفر تا 1 mg l^{-1} BAP، تعداد برگ‌های باززایی شده، افزایش معنی‌داری را از نظر آماری پیدا می‌کنند. با افزایش سطح BAP تا سطح 0.12 mg l^{-1} BAP، کاهشی معنی‌دار در تعداد برگ‌های تشکیل شده مشاهده شد. به نظر می‌رسد بهترین محیط القایی، 0.12 mg l^{-1} BAP همراه 2 mg l^{-1} NAA می‌باشد.

در غلظت ثابت 3 mg l^{-1} NAA (شکل ۱، ردیف ۴) افزایش غلظت BAP تا سطوح 0.04 – 0.08 mg l^{-1} اثری افزایشی بر تعداد برگ‌های تشکیل شده داشت اما با افزایش غلظت BAP تعداد برگ‌های باززایی شده روندی کاهشی را نشان داد (نمودار ۱). این کاهش به طور معنی‌داری بیشتر از 0.12 mg l^{-1} BAP و 3 mg l^{-1} NAA بود (نمودار ۱). به نظر می‌رسد در این شرایط القایی بهترین محیط‌های القایی 0.04 – 0.08 mg l^{-1} BAP و 3 mg l^{-1} NAA بوده است.

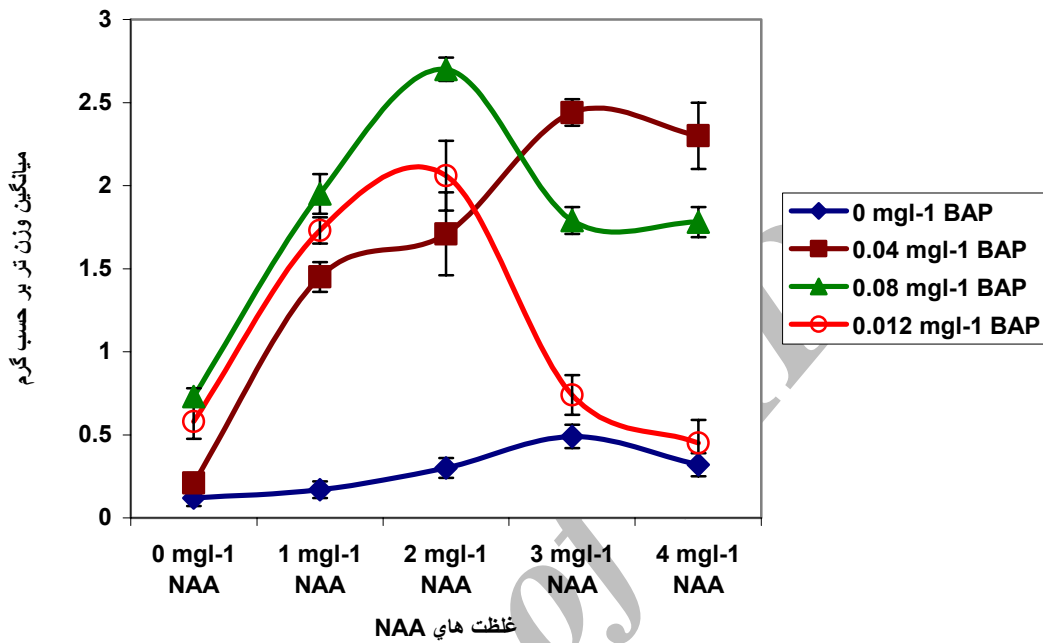
در غلظت ثابت 4 mg l^{-1} NAA (شکل ۱، ردیف ۴) (نمودار ۱)، با افزایش غلظت BAP، افزایش تعداد برگ‌های باززایی شده، روندی سینوسی خود را نشان داد. غلظت‌های بهینه در این شرایط، 0.08 mg l^{-1} BAP– 0.04 و 4 mg l^{-1} NAA بود که همواره در مقایسه غلظت‌های ثابت 3 mg l^{-1} و 4 mg l^{-1} NAA، اثر افزایشی BAP بر تعداد برگ‌های باززایی شده از جداگشت‌ها کمتر بوده است.

در غلظت ثابت 1 mg l^{-1} BAP (نمودار ۲)، با افزایش تدریجی غلظت NAA تعداد جوانه‌های برگ‌گی باززایی شده افزایش می‌یابد. کم‌ترین تعداد برگ‌های باززایی شده در غلظت 0 mg l^{-1} NAA (شکل ۱)، و با افزایش غلظت NAA، تعداد برگ‌ها باززایی شده افزایش معنی‌دار نشان داد و بیشترین تعداد آنها در 3 mg l^{-1} NAA دیده شد. با افزایش غلظت NAA تا 4 mg l^{-1} کاهشی معنی‌دار در تعداد برگ‌های باززایی مشاهده شده گردید.

در غلظت ثابت 0.04 mg l^{-1} BAP (شکل ۱)، روند افزایشی تعداد برگ‌های باززایی شده، نسبت به تیمار قبلی، با شیبی تند، تا غلظت 1 mg l^{-1} NAA نشان داد

به اندازه‌ی دو تیمار قبلی که ذکر شد نمی‌باشد که بیشتر و شادابی بیشتر آنها باشد. می‌تواند نشانگر توانایی گیاهان این تیمار در جذب آب

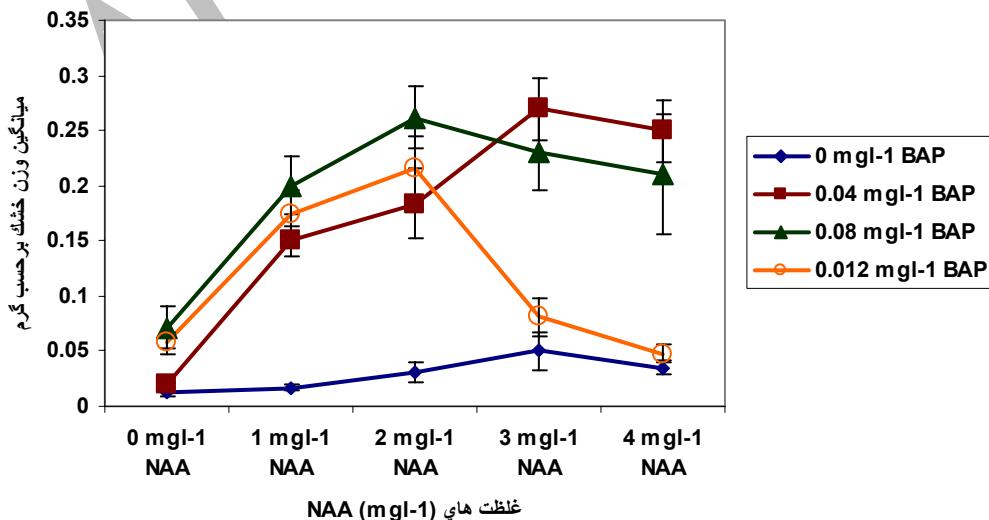
نمودار ۲- اثرات غلظت‌های گوناگون NAA در هر یک از غلظت‌های ثابت BAP بر وزن تر برگ‌های باززایی شده‌ی گیاه بنفشه آفریقایی از جداکشت‌ها.

BAP 0.12 mg l^{-1} ، همراه با غلظت‌های 3 mg l^{-1} و 4 mg l^{-1} NAA، به شدت کاهش از خود نشان داد (نمودار ۶).

تغییرات وزن خشک همچون تغییرات وزن تر بود (نمودار ۳). در مجموع بیشترین وزن‌های در نمونه‌های دیده شد که تیمارهای هورمونی را دریافت داشته‌اند، اما ماده سازی در گیاهان باززایی شده در غلظت ثابت

نمودار ۳- اثرات غلظت‌های گوناگون NAA در هر یک از غلظت‌های ثابت BAP بر وزن خشک برگ‌های باززایی شده‌ی گیاه بنفشه آفریقایی از جداکشت‌ها.

محیط انتقال به خاک

برای ریشه دار کردن جدادشت‌های تکثیری، نمونه‌ها به محیط MS بدون هورمون انتقال داده شدند. پس از سه هفته، و با ظاهر شدن ریشه‌های نابجا، نمونه از شرایط درون‌شیشه‌ای خارج شدن، با شستن آگار موجود بر روی ریشه، گیاهان باززایی شده، جهت سازگاری برای زمانی نزدیک به ۲ هفته به محیط گذر (ورمی کولیت و پرلیت) در شرایط گلخانه‌ای و سپس به درون خاک انتقال داده شدند و تا مرحله زایشی و تشکیل گل مورد حمایت قرار گرفتند (شکل ۲).

شکل ۲- گیاه باززایی شده به روش کشت بافت در مرحله‌ی گلدهی.

بحث

Saintpaulia ionnata، نام علمی گیاه بنفشه آفریقایی و متعلق به خانواده‌ی Generiaceae است. این گونه دارای رقم‌های متنوع بسیار زیاد با رنگ‌ها مختلف گل و شکل‌ها و رنگ‌های متنوع برگی است. در جهان نزدیک به ۲۰۰۰ رقم با روش‌های اصلاحی مرسوم تولید شده است. این گیاه گیاهی خانگی با ظاهر زیبا مقاوم به شرایط سایه در خانه و توانایی گلدهی در برابر نور مصنوعی است و آسانی تجاری تکثیر رویشی برای سالهای متمادی است (۱۳). تا به امروز روش‌های ریزازدیادی برای تولید شمار زیادی گیاهان به کار گرفته شده است. بنفشه آفریقایی سامانه مناسبی برای باززایی در شرایط *in vitro* است زیرا توانایی باززایی بالایی دارد (۱۴ و ۱۵). افزایش

گیاهان سالم مادری از طریق کشت بافت و حفظ پایه‌های حقیقی از اهمیت زیادی برای این گیاه برخوردار است. همانند دیگر گونه‌های گیاهی، تنظیم‌کننده‌های رشد در محیط کشت، فاکتور اصلی موثر بر باززایی شاخه‌های بنفشه آفریقایی در شرایط *in vitro* است (۱۵). باززایی اندام‌های فرعی از سلول‌های در حال تکثیر با توانایی بالایی در این گیاه رخ می‌دهد. اندام‌های نابجا از بافت اولیه (اندام‌زایی مستقیم) یا از طریق کالوس (اندام‌زایی غیرمستقیم) انجام می‌پذیرد. یافته‌های علمی نشان داده است که جدادکشت‌های متنوع از بنفشه آفریقایی در محیط کشت MS، با به کارگیری آمیزه‌ای از تنظیم‌کننده‌های رشد NAA، BAP، IAA و BAP و نیز IAA و Kin انجام پذیرفته شده است. باززایی شاخه بر روی محیط MS در دیگر گیاهان چون میخک، بگونیا (۱۶) نیز انجام گرفته است. کشت *in vitro* بنفشه آفریقایی با استفاده از جدادکشت‌های گوناگون چون برگ (۱۸ و ۱۷)، جوانه گل و بافت زیر اپیدرم (۱۵)، بساک، پروتوپلاست (۲۰ و ۲۱) انجام پذیرفته شده است.

در محیط‌های MS بدون هورمون اندام‌زایی بسیار ضعیف است و تعداد شاخه‌های باززایی شده در مقایسه با دیگر تیمارهای هورمونی بسیار اندک بود. NAA و BAP هر یک به تنهایی توانایی القاء اندام‌زایی مستقیم را از جدادکشت‌های دمبرگی داشتند. در مجموعه BAP به تنهایی توانایی بیشتری نسبت به NAA در افزایش تعداد شاخه‌ها و برگ‌های تشکیل شده داشت. سطح مناسب غلظت BAP بدون NAA برای اندام‌زایی $0.08-0.12 \text{ mg l}^{-1}$ بود در حالی که NAA به تنهایی در 3 mg l^{-1} اثر بهینه در اندام‌زایی از جدادکشت‌های دمبرگی داشت.

وجود همزمان هر دو هورمون BAP و NAA اثرات مناسبی در القاء اندام‌زایی مستقیم داشت. در صورتی که در محیط کشت MS، BAP در محیط کشت وجود داشته باشد نیاز به NAA برای اندام‌زایی کاهش می‌یابد. در غلظت ثابت BAP 0.04 mg l^{-1} ، افزایش NAA از صفر تا 4 mg l^{-1} روند افزایش را در تعداد جوانه‌های برگی نشان می‌دهد و کاهش القاء شاخه‌زایی در غلظت‌های بالای NAA مشاهده نشد. در دیگر گروه‌های تیماری، روند افزایش القاء شاخه‌زایی شکل سینوسی از

برهم کنش‌هایی می‌شوند که روند پاسخ‌های ریخت‌زایی را تغییر می‌دهند. بنابراین، هنگامی که NAA به همراه BA به کار می‌رود، باززایی شاخه‌ها به طور معنی‌داری افزایش می‌یابد. باززایی مستقیم بنفشه آفریقایی از طریق کشت دمبرگ و برگ آسان‌تر انجام می‌پذیرد (۲۸). جداکشت‌های برگ بنفشه آفریقایی برای کال‌زایی به شدت به اکسین نیاز دارند. به گمان، اکسین‌ها در اندام شاخه‌ای ساخته شده به دیگر بخش‌ها چون برگ انتقال می‌یابد.

قطعات برگ و دمبرگی بنفشه آفریقایی توانایی باززایی بالایی (۱۰۰٪-۹۰) را بر روی محیط کشت MS دارند (۲۲). افزودن هورمون‌ها به محیط MS با پاسخ‌های مناسب‌تر برای تکثیر شاخه‌های زیاد از جداکشت‌های گوناگون همراه است. گزارش‌های زیادی وجود دارد که نشان می‌دهند که بنفشه آفریقایی در محیط MS دارای NAA و BAP ترکیبی از آنها به خوبی تکثیر می‌شوند (۲۲). شاخه‌ها در سطح برش خورده‌ی دمبرگ‌های کشت شده بر روی محیط کشت، تشکیل شدند. شاخه‌زایی به طور مستقیم بدون کال‌زایی رخ می‌دهد که نشانگر مناسب بودن شرایط برای اندام‌زایی مستقیم و نامناسب بودن شرایط برای اندام‌زایی غیرمستقیم است. مشاهده‌ی باززایی شاخه از جداکشت‌های دمبرگی بر روی محیط کشت MS دارای اکسین و سیتوکینین نشان می‌دهد تعداد شاخه‌های تشکیل شده، به سطح هورمون‌ها در محیط کشت بستگی دارد. انواع گوناگون ترکیب اکسینی و سیتوکینینی از فاکتورهای تعیین‌کننده‌ی موثر بر اندام‌زایی است.

توانایی ریخت‌زایی می‌تواند توأم با هورمون‌های درون‌زای موجود در جداکشت‌ها باشد. این احتمال می‌رود که اکسین درون‌زاد در شاخه‌ها ساخته شود و به دیگر بخش‌ها چون دمبرگ انتقال یابد. اکسین درون‌زاد را می‌توان با تامین NAA در محیط کشت جبران کرد. آمیزه‌ای از NAA و BAP برای القاء باززایی شاخه‌ها در بنفشه آفریقایی مورد نیاز است. برگ‌های تشکیل شده در گیاهان باززایی شده ضخیم، کرکی، بیضوی شکل، سبز روشن با اندازه‌ی کوچک بودند. آرایش برگ‌ی روزت بود و حاشیه برگ‌ها شبیه بگ‌های گیاه کامل ناهموار بود.

خود نشان داد. غلظت‌های بالای NAA و BAP، به ویژه غلظت‌های بالای NAA، اثر بازدارنده را بر شاخه‌زایی دارند. گمان می‌رود این غلظت‌های افراطی با اثر سمیت شاخه‌زایی را کاهش می‌دهند.

روند تغییرات وزن تر و خشک گیاهان باززایی شده در مجموع همسو با روند تعداد شاخه‌ها و برگ‌های باززایی شده است. اما باید گفت از نظر وزن تر بهترین محیط کشت 2 mg l^{-1} NAA و $0.04-0.08 \text{ mg l}^{-1}$ BAP است. اثر غلظت‌های بالای $3-4 \text{ mg l}^{-1}$ NAA، بر کاهش وزن تر بسیار شدید بود به گونه‌ای که از سطح 2 mg l^{-1} NAA به بعد، روند کاهش وزن تر، روند نزولی شدید، با شیب تند را نشان می‌دهد. بالاترین وزن خشک در نمونه‌های باززایی شده در محیط‌های کشت دارای $3-4 \text{ mg l}^{-1}$ NAA و $0.04-0.08 \text{ mg l}^{-1}$ BAP دیده شد. مقایسه میان تغییرات وزن تر و وزن خشک نمونه‌های باززایی شده نشانگر توانایی مناسب‌تر گیاهان در جذب آب از محیط کشت در غلظت‌های پایین‌تر NAA (2 mg l^{-1}) است.

افزایش غلظت ترکیب NAA و BAP از سطح بهینه، باززایی گیاه را کاهش داد. به گونه‌ای که در غلظت‌های $3-4 \text{ mg l}^{-1}$ NAA و 0.12 mg l^{-1} BAP، اندام‌زایی در مجموعه روندی کاهش‌ی را از خود نشان می‌دهد. افزایش تدریجی BAP تعداد برگ‌های باززایی شده از نمونه‌های جداکشت افزایش معنی‌داری را تا سطح 1 mg l^{-1} BAP تا 0.08 نشان داد. در نبود NAA، افزایش غلظت BAP تا سطح 0.12 mg l^{-1} افزایش معنی‌دار را بر تعداد برگ‌های تشکیل شده نداشت. بهترین محیط القایی، 1 mg l^{-1} BAP و 0.08 همراه با 2 mg l^{-1} NAA می‌باشد. در مجموع بیشترین وزن‌های تر در نمونه‌هایی دیده شد که تیمارهای هورمونی را دریافت داشته‌اند، اما ماده‌سازی در گیاهان باززایی شده در غلظت ثابت 0.12 mg l^{-1} BAP، کاهش از خود نشان می‌دهد.

BAP به شدت باززایی شاخه‌های فرعی را از دمبرگ بنفشه آفریقایی (22) مانند دیگر گونه‌ها چون میخک (Vasquez و Short، ۱۹۸۲)، ژبریا افزایش می‌دهد. تعادل اکسین/سیتوکینین یکی از فاکتورهای تعیین‌کننده‌ی موثر بر ریخت‌زایی از جداکشت‌های دمبرگی به منظور افزایش تعداد شاخه‌های رویشی است. این ترکیبات باعث

- cultured *in vitro*, *Plant Cell Reports*.16: 421-425.
- 11- Kolehmainen. J, Mutikainen. P. (2007).** Population stage structure, survival and recruitment in the endangered East African forest herb *Saintpaulia*. *Plant Ecol* 192:85-95.
- 12- Murashige, T. and Skoog, F. (1962).** A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures. *Physiol. Plant.* 15: 473-497
- 13- Grout B. W. W. (1990).** African Violet. In: Ammirato P. V., Evans D. A., Sharp W. R., Bajaj Y. P. S. (Eds). *Handbook of Plant Cell Culture*, Vol 5. McGraw-Hill Publishing. Company, New York: 181-205
- 14- Lo. K. H, Giles. K. L, Sawhney. V. K. (1997).** Acquisition of competence for shoot regeneration in leaf discs of *Saintpaulia ionanta* & *confusa* hybrids (African violet) cultured *in vitro*. *Plant Cell Reports*.16: 416-420.
- 15- Lo. K. H, Giles. K. L, Sawhney. V. K. (1997).** Histological changes associated with acquisition of competence for shoot regeneration in leaf discs of *Saintpaulia ionanta* & *confusa* hybrids (African violet) cultured *in vitro*, *Plant Cell Reports*.16: 421-425.
- 16- Fannesbech. M, (1974).** The influence Of NAA, BA and temperature on shoot and root development form *Begonia* x *cheimantha* petiole segments grown invitro. *Physiol. Plant.* 32 (1): 49-54.
- 17- Smith, R. H, Norris, R. E. (1983).** *In vitro* propagation of African Violet chimeras. *HortScience.* 18(4): 436-437.
- 18- Start, N. D, Cumming, B. G. (1976).** *In vitro* propagation of *Saintpaulia ionanta* Wendl., *HortScience* 11(3): 204-206.
- 19- Bilkey, P. C. and Cocking, E. C. (1981).** Increased plant vigor by *in vitro* propagation of selected somaclones of *Begonia* and *Saintpaulia*, *J. Biosci*, Vol. 22, pp 585-592
- 20- Lo. K. H, Giles. K. L, Sawhney. V. K. (1997).** Histological changes associated with acquisition of competence for shoot regeneration in leaf discs of *Saintpaulia ionanta* & *confusa* hybrids (African violet) cultured *in vitro*, *Plant Cell Reports*.16: 421-425.
- منابع:**
- ۱- ایرانبخش. ع. ر، عبادی. م (۱۳۸۹). کشت بافت و سلولی گیاهی. انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی- واحد علی‌آباد کتول.
- ۲- میر. م، اهمیت بیوتکنولوژی گیاهی و حوزه های مختلف کاربرد آن ذکر شده در سایت bio.itan.ir
- ۳- قائمی. ع. (۱۳۷۵). ریزازدیادی بنفشه آفریقایی، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران، مقاله شماره ۱۰۳۵.
- ۴- شجیعی. ک، نادری. ر، خلیقی. ا. (۱۳۸۵). مطالعه و ارزیابی الگوهای ابلقی برگ و جهش یافته‌های کاستی کلروفیل بدست آمده از تنوعات کونال در بنفشه آفریقایی، مجله علوم کشاورزی، جلد ۳۷ شماره ۱، صفحات ۳۲-۲۳
- ۵- قائمی. ع. (۱۳۷۵). ریزازدیادی بنفشه آفریقایی، سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران، مقاله شماره ۱۰۳۵.
- ۶- میر. م، اهمیت بیوتکنولوژی گیاهی و حوزه های مختلف کاربرد آن ذکر شده در سایت bio.itan.ir
- 7-Mercuri. A. (2000).** *Agrobacterium*-mediated transformation of African violet, *Plant Cell, Tissue and Organ Culture.* 60: 39-46.
- 8-Mithila. J, Hall. J. C, Victor. J. M. R. (2003).** Thidiazuron induces shoot organogenesis at low concentrations and somatic embryogenesis at high concentrations on leaf and petiole explants of African violet. *Plant Cell Rep.* 21:408-414.
- 9-JAIN. S. M. (1997).** Micropropagation of selected somaclones of *Begonia* and *Saintpaulia*, *J. Biosci*, Vol. 22, pp 585-592
- 10- Lo. K. H, Giles. K. L, Sawhney. V. K. (1997).** Histological changes associated with acquisition of competence for shoot regeneration in leaf discs of *Saintpaulia ionanta* & *confusa* hybrids (African violet)

propagation: a mirror of the history of biotechnology, Plant Biotechnol Rep 3:1-56

- 22- Sunpui. W, Kanchanapoom. K. (2002).** Plant regeneration from petiole and leaf of African violet (*Saintpaulia ionantha* Wendl.) cultured *in vitro*. Songklanakarin J. Sci. Technol. 24 (3). 45-50.

in vitro propagation of *Saintpaulia ionantha* Wendl., from subepidermal tissue. HortScience 16: 643-644.

- 20- Hoshino, Y, Nakano, M, Mii, M. (1995).** Plant regeneration from cell suspension-derived protoplasts of *Saintpaulia ionantha* Wendl. Plant Cell Reports. 14: 341-344.
- 21- Yam. T. W, Arditti. J. (2009).** Review History of orchid

Archive of SID